

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

<https://grd.gov.ua>

head@grd.gov.ua

Затверджено
Громадською радою доброчесності
18 червня 2018 р.

ВИСНОВОК
про невідповідність судді
Одеського апеляційного адміністративного суду
Осіпова Юрія Володимировича
критеріям доброчесності та професійної етики

Критеріями доброчесності та професійної етики є цінності, відображені у Бангалорських принципах поведінки суддів, на основі яких було розроблено Кодекс суддівської етики. Проаналізувавши інформацію про суддю, Громадська рада доброчесності виявила факти, які свідчать про недотримання суддею цих цінностей.

За критерієм “Незалежність” .

Відповідно до даних Єдиного державного реєстру судових рішень 18.12.2013 суддя у складі колегії розглянув справу № 815/8049/13-а за апеляційною скаргою Одеської міської організації політичної партії «Європейська партія України» на постанову Одеського окружного адміністративного суду від 24.11.2013, якою відповідачам заборонено проводити мирні зібрання на центральних вулицях м. Одеса у період з 24.11.13 по 31.12.13. [Ухвалою суду від 18.12.13](#) апеляційну скаргу відхилено, а постанову Одеського окружного адміністративного суду від 24.11.2013 - залишено без змін.

Бангалорські принципи поведінки суддів визначають, що суддя повинен дотримуватись високих стандартів поведінки суддів і обстоювати їх з метою поглиблення громадської довіри до судових органів, що має першорядне значення для підтримання незалежності судової гілки влади (п. 1.6). Підтримавши заборону проведення мирних зібрань у м.Одеса під час Революції Гідності, суддя порушив принцип незалежності.

Незалежність судів є прерогативою чи привілеєм, що надається не на користь власних інтересів суддів, а на користь забезпечення верховенства права та в інтересах осіб, що шукають і очікують правосуддя (Висновок №1 (2001) Консультативної ради європейських суддів для Комітету міністрів Ради Європи про стандарти незалежності

судових органів та незмінюваність суддів). Порушення принципу незалежності тотожне порушенню права всіх громадян, адже позбавляє їх надії на справедливість.

За критерієм “Чесність і непідкупність”.

Подаючи [декларацію доброчесності за 2015 рік](#), суддя підтвердив, що він не приймав одноособово або у колегії суддів рішення, передбачені статтею 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні».

Водночас відповідно до п. 1 ч. 1 ст. 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні» суддя суду загальної юрисдикції підлягає перевірці у разі прийняття ним одноособово або у колегії суддів рішення про обмеження прав громадян на проведення зборів, мітингів, походів, демонстрацій в Україні у період з 21.11.2013 р. до дня набрання чинності цим Законом. Таким чином, суддя повідомив неправдиві відомості у декларації доброчесності.

Бангалорські принципи поведінки суддів визначають, що суддя повинен дбати про те, щоб його поведінка була бездоганною з точки зору стороннього спостерігача (п. 3.1). Вказавши неправдиві відомості в декларації доброчесності, суддя порушив цей принцип.

За критерієм “Дотримання етичних норм”.

За інформацією з Єдиного державного реєстру судових рішень Осіпов Ю. В. через суд намагався отримати безоплатне житло. Так, 19.02.2013 суддя подав позов до Одеського окружного адміністративного суду з вимогою зобов'язати виконавчий комітет Одеської міської ради позачергово надати йому разом із сім'єю благоустроєне безоплатне житло у вигляді окремої 3-ох кімнатної квартири у м. Одеса. Суддя вимагав забезпечити його житлом позачергово, незважаючи на те, що в черзі на отримання житла перед суддею перебувало 240 осіб, які були віднесені до пільгової категорії та мали право на першочергове отримання житла. Одеський окружний адміністративний суд 15.04.2014 [задовольнив](#) вимоги судді, однак 14.01.2015 це рішення було [скасоване](#) Вінницьким апеляційним адміністративним судом. Вищий адміністративний суд України 21.04.2015 підтримав рішення суду першої інстанції.

Врешті, Судова палата в адміністративних справах Верховного Суду України рішенням від 21.12.2016 остаточно [відмовила](#) Осіпову Ю. В. у задоволенні його позовних вимог. Верховний Суд України, зокрема, вказав на те, що законодавство не встановлює пріоритет судді у першочерговому отриманні житла щодо інших пільгових категорій. До того ж, суддя ініціював справу у 2013 році, хоча законодавство на той час передбачало лише надання суддям службового житла у користування.

Розгляд справи в суді тривав з 2013 по 2016 роки. Лише за цей період суддя отримав дохід у розмірі 1 164 954 грн. Також у [2015 році](#) суддя задекларував 120 940 грн на

рахунку у банку та 250 000 грн, 52 000 доларів та 7400 євро готівкових коштів. У [2017 році](#) сума заощаджень судді зросла. Таким чином, суддя мав достатньо коштів для придбання житла у власність.

Водночас у деклараціях особи, уповноваженої на виконання функцій держави та місцевого самоврядування, за 2015, 2016 та 2017 роки суддя вказує, що з 26.01.2010 користується квартирою у м. Одеса загальною площею 108,9 кв. м, яка належить на праві приватної власності його матері, Осіповій В. І. Ця квартира розташована в житловому комплексі бізнес-класу “Примор’я”.

Водночас мати судді на праві власності володіє двома квартирами у м.Дніпродзержинськ Дніпропетровської області. Також дані суддівського досьє вказують на те, що його батько у 2013-2014 роках працював у Дніпродзержинській державній податковій інспекції, а його мати у 2016 році користувалась послугами Дніпропетровської філії ПАТ “Укртелеком”. Це ставить під сумнів потребу батьків судді у придбанні житла у м. Одеса.

Згідно з даними суддівського досьє, Осіпова В. І. набула вказану квартиру у власність за договором купівлі продажу 25.12.2009. У декларації суддя вказує, що вартість квартири на дату набуття склала 100 000 грн. Згідно з [даними](#) спеціалізованого веб-сайту з продажу нерухомості станом на сьогодні орієнтовна вартість трикімнатної квартири у м. Одеса за тією ж адресою становить близько 220 000 доларів. Суддівське досьє вказує на незначні доходи батьків суддів (всього близько 60 000 грн за період з 2013 по 2017 роки). Таким чином, вартість житла ймовірно занижено, тоді як джерела походження коштів у матері судді на придбання квартири у елітному районі м.Одеса невідомі.

Усе викладене дає Громадській раді добросовісності обґрунтовані підстави вважати, що квартира в елітному житловому комплексі у м. Одеса придбалася суддею за власні кошти та була оформлена на матір з метою приховування від декларування для отримання житла безоплатно.

Бангалорські принципи поведінки суддів визначають, що суддя не повинен використовувати авторитет своєї посади або дозволяти іншим використовувати його для реалізації приватних інтересів самого судді, когось із членів його сім’ї або будь-якої іншої особи; суддя також не повинен створювати сам або дозволяти іншим створювати враження, що хтось перебуває в особливому становищі і здатний впливати на виконання суддею його професійних обов’язків (п. 4.9). Викладене з очевидністю вказує на порушення суддею цього принципу.

За критерієм “Компетентність і старанність” .

Суддя залишив в силі рішення про заборону мирних зібрань, керуючись при цьому не Конституцією України, а Указом Президії Верховної Ради СРСР від 28.07.1988 №9306-ХІ «Про порядок організації і проведення зборів, мітингів, вуличних походів і

демонстрацій в СРСР». Так, 13.02.2013 колегія суддів Одеського апеляційного адміністративного суду під головування Осіпова Ю. В. [визнала](#) законною постанову Херсонського окружного адміністративного суду від 21.02.2011 у справі №2-а-1093/11/2170, якою Херсонській обласній організації “Всеукраїнське об’єднання “Батьківщина”, голові Херсонської обласної організації “Всеукраїнське об’єднання “Батьківщина” Одарченку Ю.В., Гаврилюку В.Г. заборонено проведення 22.02.2011 пікетування у м. Херсон на площі Свободи (біля кінотеатру «Україна»). Підставою для заборони проведення мирного зібрання був у т.ч. Указ Президії Верховної Ради СРСР № 9306-ХІ від 28.07.1988 “Про порядок організації і проведення зборів, мітингів, вуличних походів і демонстрацій в СРСР”. Колегія суддів погодилась з таким висновком суду першої інстанції та у своїй ухвалі самостійно посилалась на вказаний Указ, хоча його положення очевидно суперечили Конституції України. Застосування Указу у цих правовідносинах, на наше переконання, є свідомим ігноруванням Конституції та проявом свавілля або ж грубою недбалістю.

Звертаємо увагу і на той факт, що вказана справа була розглянута майже через 2 роки з моменту подання апеляційної скарги, а у тексті Ухвали є численні помилки. Зокрема, у тексті та резолютивній частині Ухвали йдеться про залишення у силі постанови Херсонського окружного адміністративного суду від 01.02.2011, тоді як ця постанова від 21.02.2011. У тексті Ухвали датою оскарженої постанови вказується то 04.07.2011, то 01.02.2011 р. Помилки, допущені суддею, були [виправлені](#) лише у липні 2017 року.

Бангалорські принципи поведінки суддів визначають, що суддя повинен докладати розумних зусиль для збереження і вдосконалення власних знань, умінь та особистих якостей, необхідних для належного виконання ним своїх професійних обов’язків, користуючись з цією метою навчальними засобами та іншими можливостями, які повинні бути доступними суддям за умови контролю з боку судових органів (п. 6.3). Суддя повинен бути поінформованим про суттєві зміни в міжнародному законодавстві, включаючи міжнародні конвенції та інші документи, що встановлюють норми в сфері прав людини. Викладене, натомість, свідчить про недотримання суддею вказаного принципу.

Поведінка, яку демонструє суддя, для учасників процесу та інших осіб не є еталоном порядності і справедливості, прикладом чесності, стриманості, врівноваженості. Така поведінка судді підриває упевненість громадян у справедливості судової системи. Суддя не усвідомлює, що перебуває під постійним та пильним контролем громадськості і такий контроль є необхідним.

На підставі викладених фактів Громадська рада доброчесності зробила оцінку про невідповідність судді критеріям доброчесності та професійної етики.

Координатор

**Громадської ради доброчесності
підписом)**

(підписано електронним цифровим

**ПРОТОКОЛ
електронного голосування
рішення про затвердження висновку**

18 червня 2018 р. Громадська рада доброчесності затвердила висновок 11 голосами з 17 голосів членів Ради.

Координатор

Громадської ради доброчесності

(підписано електронним цифровим підписом)